

ДЖЕРЕЛА

1. Богдан И.Т. Инновационные процессы в современном образовании как результат развития новой образовательной парадигмы / И.Т. Богдан // *Фундаментальные исследования*. — 2007. — № 12. — С. 480–481.
2. *Инновационные педагогические технологии: Активное обучение : учеб. пособ.* / А.П. Панфилова. — 2-е изд. — М. : Академия, 2009. — 298 с.
3. Розина И.Н. Компьютерно-опосредованная коммуникация: конструирование и адаптация в образовании [Электронный ресурс] / И.Н. Розина. — Режим доступа : http://ifets.ieee.org/russian/depository/v9_i2/html/4.html
4. Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти [Електронний ресурс] / Постанова Кабінету Міністрів України за № 1392 від 22 листопада 2011 р. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1392-2011-п#n9>
5. Сидоренко В.К. Проектно-технологічний підхід як основа оновлення змісту трудового навчання школярів / В.К. Сидоренко // *Трудова підготовка в закладах освіти*. — 2004. — № 1. — С. 2–4.

НЕФОРМАЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЯК ПОКАЗНИК ЯКІСНОГО САМОРОЗВИТКУ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Снівак С.М.,

*Інститут суспільства Київського університету
імені Бориса Грінченка, м. Київ*

Розвиток неформального навчання пов'язаний з бурхливим розвитком е-навчання — предтечею неформального навчання, збільшенням інновацій в бізнесі, підвищенням продуктивності. Неформальне навчання, за Малкольмом Ноулзом (1970 р.), — це навчання, яке вбудоване у заплановані заходи, але явно не призначене з точки зору цілей, часу і підтримки, і містить важливий елемент навчання [1]. Неформальне навчання є необхідним, з точки зору студента, і призводить до сертифікації.

За результатами дослідження, проведеного компанією Cisco, у якому взяло участь 2800 студентів та молодих спеціалістів з 14 країн віком до 30 років, було визначено основні проблеми, з якими стикаються сучасні роботодавці при спробі збалансування

потреб бізнесу та найманих робітників [2]. Дане дослідження виявило бажання студентів ВНЗ і молодих фахівців працювати у відкритому середовищі, яке передбачає доступ до Інтернету, використання різноманітних електронних пристроїв, а також можливість працювати віддалено, адже це вимоги їхнього стилю життя і необхідні умови для створення ними інноваційних ідей.

Ще одна всесвітньовідома провідна американська інтегрована медіа-компанія MediaTec Publishing Inc., що займається питаннями використання людських ресурсів, управлінням та підготовкою кваліфікованого персоналу, у своїх дослідженнях зазначає, що тенденції розвитку сучасного ринку праці вимагають від кваліфікованого працівника неодмінного збільшення частки неформального навчання задля якісного саморозвитку та конкурентоспроможності [3]. Далекоглядні компанії розуміють, що хоч освіта у ВНЗ та корпоративне навчання і відіграють велику роль у формуванні конкурентоспроможного фахівця, та, на жаль, формальне навчання не спроможне врахувати всю специфіку фахової підготовки майбутнього працівника, а лише закладає основи для подальшого саморозвитку та практичного опанування певної професії. Важливу роль у кар'єрному зростанні відіграє саме неформальне навчання кожного працівника, що надає низку переваг у веденні сучасного бізнесу, де цінуються нові нестандартні підходи, цікаві ідеї, всебічна інформованість та мобільність фахівця, високий рівень володіння ПК, мобільними пристроями та іншими сучасними гаджетами, а також інтернет-технологіями, які є вкрай важливими для досягнення успіху.

На відміну від традиційного формального неформальне навчання повністю враховує особистісно зорієнтовані потреби людини і сприяє швидкому та зручному здобуттю певних знань у будь-який час та у будь-якому місці. Деякі експерти стверджують, що 80 % знань людина здобуває саме через неформальне навчання, і накопичення цих знань насамперед відбувається через співробітництво на роботі або навчанні, що робить використання неформального навчання ідеальним засобом для максимально ефективного використання у навчальній діяльності.

На сьогодні головною метою підготовки фахівця у соціально-економічних умовах інформаційного суспільства стає не здобуття кваліфікації в обраній вузькоспеціальній сфері, а набуття та розвиток

певних компетентностей, які мають забезпечити йому можливість адаптуватися в умовах динамічного розвитку сучасного світу. Зазначимо, що компетенцію ми розглядаємо як сукупність взаємопов'язаних якостей особистості (знань, умінь, навичок, способів діяльності) щодо певного кола предметів і процесів, необхідних для якісної продуктивної діяльності. Компетентність — володіння особистістю певною компетенцією чи їх сукупністю, що включає її особисте ставлення до компетенції та предмета діяльності.

З огляду на активне використання ІКТ у всіх сферах людської діяльності, зокрема в освіті, постала необхідність виокремлення ІКТ-компетентності в загальній структурі особистісно-професійного профілю педагога та впровадження компетентнісного підходу, який акцентує увагу на результатах освіти, причому результатами вважається не сукупність засвоєної інформації, а здатність людини діяти в різноманітних проблемних ситуаціях.

Кожний сучасний самодостатній ВНЗ має враховувати освітні тенденції до збільшення частки неформального навчання, а також виявляти інтереси своїх студентів, усвідомлювати їх бажання персоніфікації у глобальній мережі та особистісно орієнтованого навчання, яке у сучасних умовах виступає основою для формування інформаційно-комунікаційних та ключових компетентностей студента.

ДЖЕРЕЛА

1. Glossary CEDEFOP [online] The European Centre for Vocation and Training. [cit. 20140828]. Available from: <http://www.cedefop.europa.eu/EN/advanced-search.aspx?text=glossary&showresults=true>
2. Чого хочуть співробітники покоління Y? [online] Articles on Education, 2011 [cit. 20140828]. Available from: <http://www.osvita.org.ua/articles/851.html>
3. Harry, West. The Upsurge of Informal Learning [online] Chief Learning Officer magazine, 2011 [cit. 20140828]. Available from: <http://www.clomedia.com/articles/the-upsurge-of-informal-learning>